

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 4. jun 2020.

Slučaj br. 2019-01

G.T.

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na sednici održanoj 04. juna 2020. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G. Guénaél METTRAUX, predsedavajući član
Gđa. Anna BEDNAREK, član
Gđa. Anna AUTIO, član

Uz asistenciju
G. Ronald HOOGHIEMSTRA, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 11. decembra 2019. godine,

Nakon razmatranja elektronskim putem shodno pravila 13(3) Pravilnika o radu Komisije, odlučuje kao što sledi:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 01. avgusta 2019. god.
2. Podnosilac žalbe je u ovom slučaju zahtevala da se njen identitet ne otkriva. Razmotrivši pitanje, konkretno okolnosti slučaja, Komisija se slaže sa time da se zahtev ispuni
3. Putem pisma 5. avgusta 2019. godine, Komisija je obavestila EULEX Kosovo („Misija“) da je ovaj slučaj registrovan kod iste.
4. Dana 16. oktobra 2019. godine, Komisija je od podnosioca žalbe zatražila da dostavi naknadne informacije u vezi žalbe.
5. Dana 29. oktobra 2019. godine, podnosilac žalbe je dostavila naknadne informacije.

6. Dana 26. novembra 2019. godine, Komisija je prosledila Misiji Izjavu sa zahtevima i pitanjima, pozivajući je da pisanim putem podnese svoja zapažanja povodom žalbe najkasnije do 26. januara 2020. godine.
7. Komisija je zapažanja Šefa Misije primila 18. februara 2020. godine.
8. Pismom 19. februara 2020. godine, podnosilac žalbe je pozvana da podnese svoje odgovore na podneske Misije najkasnije do 20. marta 2020. godine, ukoliko ona to želi da učini.
9. Podnosilac žalbe je 12. marta 2020. godine dostavila svoje komentare na podneske Misije.

II. ČINJENICE

10. Činjenice slučaja, onako kako su podnete od strane stranaka, i kao što je očigledno iz dokumenata dostavljenih Komisiji, mogu se sumirati kao što sledi:
11. Podnosilac žalbe dobio je poziv suda na Kosovu da se pojavi kao svedok na krivičnom saslušanju koje je održano negde 2019. godine pred sudom u Republici Srbiji (u daljem tekstu „Srbija“). Ovi krivični postupci odnosili su se na teška krivična dela koja su navodno počinjena za vreme sukoba na Kosovu u periodu 1998-99. godine.
12. Neposredno nakon što je podnosilac žalbe primio poziv, a pre zakazanog datuma saslušanja, Misija je pristupila podnosiocu žalbe u vezi sa sudskim pozivom i putovanjem iz njenog mesta prebivališta na Kosovu u Srbiju da svedoči na raspravi.
13. Misija je shodno tome organizovala prevoz i bila pratilac podnosiocu žalbe u Srbiji tokom 2019. god.
14. Misija je takođe odabrala drugi smeštaj u Srbiji za podnosioca žalbe kada je utvrdila da je smeštaj koji su obezbedile srpske vlasti neadekvatan. Misija je sa sobom pvela doktora koji govori albanski jezik, jer je smatrala da su ove mere predostrožnosti neophodne.
15. Prema rečima podnosioca žalbe, njoj su pretili i zastrašivali je dok je boravila u Srbiji, a potom i u svojoj porodičnoj kući na Kosovu, zbog svog svedočenja u Srbiji. Podnosilac žalbe pati od traume zbog zastrašivanja. U daljem tekstu je prikazano detaljnije od čega su se sastojale te pretnje i postupci zastrašivanja.

III. PRITUŽBE

16. Podnosilac žalbe navodi da joj je Misija obećala da će je zaštititi, ali to nije učinila. Ona je zastrašivana na sudu u Srbiji a kod kuće na Kosovu je dobila anonimne pretnje.
17. Podnosilac žalbe tvrdi da je Misija povredila njena ljudska prava tako što je izložila tim zastrašivanjima. Žalilac tvrdi da su joj te pretnje uzrokovale stres i traumu. Ona tvrdi da je njeno zdravlje i psihičko stanje ozbiljno narušeno usled spomenutog iskustva, i da joj je zbog toga ukazana medicinska pomoć.
18. Podnosilac žalbe navodi kršenja Evropske Konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu „Konvencija“), ne navodeći konkretno ni jedan od članova Konvencije. Komisija

napominje da, shodno već ustanovljenoj praksi rada Evropskog Suda za ljudska prava (u daljem tekstu „Sud“), žalba je okarakterisana shodno činjenicama, i uloga je Suda – ili, u ovom slučaju, Komisije – da okarakterise zakon koji je primenljiv shodno činjenica (princip *jura novit curia*, vidi npr. *Şerife Yiğit protiv Turske [GC]*, br. 3976/05, 2. novembar 2010. god., par. 52). Komisija smatra da se navodi činjenica koje je podneo podnosilac žalbe odnose na ljudska prava zagarantovana sledećim članovima Konvencije: član 3 (sloboda od mučenja ili nečovečnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja) i član 8 (pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života, dom i vršenje prepiske).

19. Ove odredbe Konvencije glase kao što sledi:

Član 3. Zabrana mučenja

Niko ne sme biti izložen mučenju ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

Član 8. Pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života

- 1) Svako ima pravo na poštovanje svog privatnog i porodičnog života, doma i prepiske.
- 2) Javne vlasti neće se mešati u vršenje ovog prava sem ako to nije u skladu sa zakonom i neophodno u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbednosti, javne bezbednosti ili ekonomske dobrobiti zemlje, radi sprečavanja nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala, ili radi zaštite prava i sloboda drugih.

IV. PODNESCI OD STRANE STRANAKA

Podnosilac žalbe

20. Podnosilac žalbe navodi da su, kada joj se Misija obraćala, službenici Misije „rekli [žaliocu i drugim svedocima] da idemo na sud kako bismo dali izjave za slučaj [koji je redigovala komisija]. EULEX je čvrsto obećao bezbednost, ali ono što se dogodilo bilo je suprotno”. Žalilac tvrdi da je Misija obećala da će joj garantovati bezbednost tokom putovanja u Srbiju. Iz tvrdnji podnosioca žalbe vidi se da je razumela da će Misija biti zadužena za njenu bezbednost.
21. Podnosilac žalbe tvrdi da je prihvatila da svedoči samo zbog garancije Misije za bezbednost. Odgovarajući na konstataciju Misije da je podnosioca žalbe obavestila da će srpske vlasti biti zadužene za bezbednost, podnosilac žalbe izjavljuje da, da je znala da će srpske vlasti biti zadužene za njenu bezbednost ona ne bi prihvatila da putuje u Srbiju pred Sud, jer ona ne veruje srpskim vlastima.
22. Što se tiče zastrašivanja, podnosilac žalbe tvrdi da dok je davala izjavu svedoka na sudu u Srbiji dva puta su joj upućene pretnje sa posledicama po njenu porodicu. U jednom trenutku dok je bila na sudu, podnosilac žalbe tvrdi da su neke osobe pojurile prema njoj i drugim svedocima, izgovarajući reči na srpskom jeziku koje nije mogla da razume.
23. Ona tvrdi da su službenici Misije videli sve to ali nisu reagovali. Podnosilac žalbe tvrdi da je zbog tih zastrašivanja morala da dobije zdravstvenu pomoć tokom postupka kako bi se nosila sa stresom.
24. Nakon što se vratila na Kosovo, žalilac tvrdi da je dobijala anonimne telefonske pozive i da je uznemiravana tokom kasnih sati kod svoje kuće. Ona u kući živi sa svojom porodicom. Žalilac tvrdi da je slučaj prijavila kosovskoj policiji. Ona je nastavila da dobija

medicinsku pomoć pa je i podnela dokaze komisiji u vidu medicinske dijagnoze poremećaja post traumatskog stresa i neophodnog lečenja.

Misija

25. Kao početno pitanje, Komisija primećuje da Misija ne osporava osnovne činjenice žalbe, naime, da je ona bila izložena pretnjama i zastrašivanju kako ih je opisala, mada ukazuje na činjenicu da podnosilac žalbe nije uspeła da pruži dokaze o navodnim pretnjama telefonskim pozivima.
26. Misija, međutim, tvrdi da je podnosilac žalbe bio svedok ali ne zaštićeni i postupci Misije u ovom slučaju nisu povezani sa programom zaštite svedoka. Ovaj program se spominje kao izvršna odgovornost u dokumentu koji čini pravnu osnovu za Misiju, tj. Zajednička akcija Saveta 2008/124 /CFSP od 4. februara 2008. godine, poslednja izmena Odlukom Saveta (CFSP) 2018/856 od 8. juna 2018. godine.
27. Što se tiče konteksta pomoći u ovom slučaju, Misija tvrdi da je takvu pomoć pružila na osnovu zahteva suda u Srbiji, a u vezi sa ukupnim naporima EU da podrži borbu protiv nekažnjivosti za teška krivična dela prema međunarodnom pravu, u skladu sa političkim okvirom EU o podršci tranzicijskoj pravdi.
28. Misija tvrdi da je podnosiocu žalbe ponudila pomoć u vidu njenog putovanja u Srbiju, i da je „pomoć podnosiocu žalbe bila ograničena na to da je prate od njene kućne adrese u [Srbiju] i nazad kako bi mogla dobrovoljno da svedoči u tekućem krivičnom postupku protiv određenog broja optuženih.”
29. Misija tvrdi da je obavestila podnosioca žalbe da Misija nije uključena u postupak u Srbiji, i da „iako je Misija mogla da je otprati do prostorija Suda, srpske vlasti su isključivo bile odgovorne za njenu bezbednost tokom boravka u [Srbiji], (uključujući i unutar prostorije suda), kao i za put tamo sa Kosova i nazad.”
30. Što se tiče događaja na sudu u Srbiji, Misija tvrdi da je bila prisutna u javnoj galeriji iz koje je posmatrala sudske postupke. Misija takođe tvrdi da je tokom rasprave primetila napetu razmenu između podnosioca žalbe i optuženih, i još jednu takvu razmenu kada su istovremeno podnosilac žalbe i optuženi izašli iz sudnice.
31. Misija tvrdi da se podnosilac žalbe tada nije žalila Misiji na postupanje prema njoj. Misija navodi da je nekoliko dana nakon putovanja u Srbiju izvršila dodatnu posetu podnosiocu žalbe. Tokom te posete, prema rečima Misije, podnosilac žalbe nije prijavila nikakve probleme, već je izrazila zahvalnost na pruženoj pomoći.
32. Misija tvrdi da tvrdnja u vezi sa događajima koji su se dogodili u Srbiji i post traumatskim stresnim poremećajem koji je direktna posledica tih istih događaja izvan granica Kosova, nije u nadležnosti Komisije i u pogledu *ratione materiae* i *ratione personae*, te je stoga neprihvatljiva.
33. Što se tiče tvrdnje u vezi sa događajima na Kosovu, Misija tvrdi da Komisija treba ovaj deo da proglasi očigledno neosnovanim. Misija tvrdi da je post traumatski stresni poremećaj podnosioca žalbe van nadležnosti Komisije, što je direktno proisteklo iz događaja van Kosova, i ne može se pripisati Misiji. Misija smatra da je pružila najbolju moguću pomoć podnosiocu žalbe kako bi se pobrinula da ona bude dobro u teškim okolnostima, a na njeno dobrovoljno prihvatanje takve pomoći.

34. Što se tiče pretnji i anonimnih telefonskih poziva, Misija tvrdi da podnosilac žalbe nije pružila dokaze koji bi potkrepili njene tvrdnje. Nakon što se raspitala kod kosovske policije, Misija tvrdi da ne postoji krivična prijava koju podnosilac žalbe tvrdi da je podnela zbog ovih događaja.

V. PROCENA KOMISIJE U POGLEDU PRIHVATLJIVOSTI

Blagovremeno podnošenje žalbe

35. Komisija konstatuje da je podnosilac žalbe podnela žalbu u roku od šest meseci od dana navodne povrede prava, što je u skladu sa pravilom 25 (3) Pravilnika o radu Komisije. Misija nije osporila prihvatljivost žalbe po tom osnovu.

Bezbednost svedoka

36. Komisija primećuje, sa opšte tačke gledišta, da su iskazi svedoka često od presudnog značaja za krivično gonjenje počinitelaca ratnih zločina i zločina protiv čovečnosti. Da bi ohrabрили svedoke da daju iskaze, neophodno je da vlasti preduzmu adekvatne mere za njihovu zaštitu (vidi npr. *W. protiv EULEX-a*, 2011-07, 10. april 2013. god., par. 47; Preporuka Rec(2005)9 Odbor Ministara, Savet Evrope, i par. 1 i 2 konkretno, Preporuka spomenuta takođe i u Sudskoj Presudi *R.R. i ostali protiv Mađarske*, 4. decembar 2012. god., par. 32; Član 13 Konvencije protiv mučenja i drugih okrutnih, nečovečnih ili ponižavajućih postupanja ili kažnjavanja, u pogledu svedoka navodnih mučenja; Član 12(1) Međunarodne Konvencije za zaštitu svih osoba od prisilnih nestanaka, u pogledu svedoka u slučajevima nestanka; Član 18 Smernice 2012/29/EU Evropskog Parlamenta i Saveta od 25. oktobra 2012. god. koji je ustanovio minimalne standarde za prava, podršku i zaštitu žrtava zločina; Odluka Generalne Skupštine Ujedinjenih Nacija 60/147 od 16. decembra 2005. god., par. 12(b)).
37. Zahtev za pružanje zaštite je posebno važan u post konfliktnim kontekstima, kao što je Kosovo, u kojima su zastrašivanje svedoka i osveta prema svedocima i njihovim porodicama pravi rizici. Štaviše, u takvim slučajevima svedoci su često i sami žrtve, kao što je slučaj sa podnosiocem žalbe u ovom predmetu, tako da mogu da pate od već postojeće traume, što može da ugrozi pružanje svedočenja.
38. Misija tvrdi da postupci preduzeti u vezi sa podnosiocem žalbe nisu povezani sa zaštitom svedoka. Komisija u ovom smislu primećuje da Misija nije uspela da odgovori na nekoliko pitanja koja je Komisija postavila o aktivnostima misije u pogledu zaštite svedoka. Komisija je svesna da su informacije koje se odnose na programe i aktivnosti zaštite svedoka obavezno vrlo poverljive. Ipak, više informacija o aktivnostima Misije u ovoj oblasti mogle bi biti korisne za analizu koju Komisija sprovodi. Komisija će stoga ponoviti ta pitanja u ovoj odluci i pozvati Misiju da ih pažljivo reši.
39. Misija ne osporava da je podnosilac žalbe svedok u krivičnom postupku. Komisija zaključuje da je, predlažući da podnosioca žalbe prati u Srbiju, preduzimajući korake za njenu dobrobit, očigledno koordinirajući bezbednosna pitanja sa srpskim vlastima i diskutujući o bezbednosnim pitanjima sa podnosiocem žalbe, Misija implicitno prihvatila da postoje rizici po njenu bezbednost i dobrobit. Misija je, u skladu sa svojim mandatom, takođe svesna tih rizika za svedoke u postupcima za ratne zločine. U ovom konkretnom slučaju, Misija bi bila dobro upoznata sa ozbiljnošću prirode navodnih zločina koji se procesuiraju na suđenju u Srbiji, kao i činjenice da podnosilac žalbe nije bila samo svedok već i žrtva tih istih događaja.

40. Kada Misija preduzme mere koje vode ka obezbeđivanju bezbednosti i dobrobiti svedoka, ona ne može da nastoji da isključi svoju odgovornost za ljudska prava na osnovu razlike - naročito one koja ne bi bila očigledna u odnosu na one kojima pomažu - između formalnog programa zaštite svedoka i postupaka koji imaju za cilj zaštitu svedoka ali koji spadaju van jednog takvog programa. Izgleda da je podnosilac žalbe imala utisak da je Misija zadužena za njenu bezbednost.
41. Pravni okvir Misije ne predviđa niti daje ovlašćenje Misiji da pruža pomoć i podršku svedocima u krivičnim predmetima izvan svog izvršnog mandata i sistema zaštite svedoka koji je priložen uz isti. Okvir rada politike EU o podršci u tranzicijskoj pravdi na koji se Misija poziva ne stvara pravnu osnovu na kojoj bi Misija stekla ovlašćenja da to radi. Umesto toga, kao što dokument jasno govori, to je „politika“ koja prikazuje određene ciljeve od značaja za EU. Stoga ne stvara nezavisnu pravnu osnovu po kojoj bi Misija mogla postupati izvan onog što je već utvrđeno Zajedničkoj akciji Saveta 2008/124/CFSP i režima koji iz nje proizilazi.
42. Čini se da Misija nagoveštava da su njeni postupci dok je bila u Srbiji isključivo regulisani sporazumom koji je Misija postigla sa srpskim vlastima u vezi s datim pitanjem. Ovo nije ubedljivo.
43. Prvo, ovlašćenje Misije da sklopi jedan takav sporazum zavisi od važećeg zakonskog osnova koji je predviđen za to. Sporazumi sa trećim stranama ne stvaraju zakonska ovlašćenja za Misiju da postupa. Oni jedva postavljaju okvir rada i uslove pod kojima ista može da sprovodi svoju nadležnost u određenom kontekstu ili okolnostima.
44. Drugo, zvuk takvog sporazuma i način njegovog izvršenja bi u svakom trenutku trebao biti i ostati u skladu sa ovlašćenjima datim Misiji putem njenih osnivačkih instrumenata, tj. Pre svega Zajedničkom akcijom i propisima koji proizilaze iz nje.
45. Treće, činjenica da su srpske vlasti imale glavnu odgovornost za bezbednost i dobrobit podnosioca žalbe, dok su na teritoriji Srbije, ne znači da je time odbačena odgovornost Misije. Očigledno je već iz činjenice da je Misija poslala svoje osoblje da je prati, da je Misija obezbedila lekara za nju i da je, kad ona nije bila zadovoljna rezervisanim smeštajem, Misija, alternativno, organizovala smeštaj. Koji je bio opseg njenih odgovornosti i šta bi mogla da uradi u datoj situaciji nije relevantno za pitanje prihvatljivosti ovog slučaja, iako bi moglo uticati na osnovanost ovog slučaja.

Događaji u Srbiji

46. Komisija je već ranije ustanovila da nema nadležnost nad postupcima koji se vode van Kosova (*porodica g. Dedë Gecaj protiv EULEX-a*, 2011-01, 23. novembar 2011. god., par. 53). Međutim, prema svom mandatu, Komisija jeste nadležna da razmatra postupanje Misije. Komisija napominje da je u slučaju koji je podnet pred njom, *F i ostali protiv EULEX-a*, 2011-27, 5. decembar 2017. god., činjenica da su se neki događaji, relevantni za slučaj, desili van teritorije Kosova nije imala uticaja na nadležnost komisije da razmotri tu žalbu.
47. U meri u kojoj Misija obavlja svoje aktivnosti van teritorije Kosova a koje spadaju pod obavezama iste vezano za ljudska prava Komisija smatra da jeste nadležna da takvo postupanje razmatra. Povlačenje linije u vezi nadležnosti Komisije, na način koji je Misija navela, lišilo bi podnosioca žalbi efikasne zaštite njihovih prava i jednog mehanizma odgovornosti kome se oni mogu žaliti zbog navodnih kršenja ljudskih prava proisteklih iz postupaka koje je preduzela Misija van teritorije Kosova.

48. Komisija želi da istakne da je u ovom slučaju postupanje Misije bilo po izgledu preko granične prirode i vezano za ozbiljnu i značajnu stvar - svedočenje svedoka na suđenju za ratne zločine - što čini deo osnovnih razmatranja jedne Misije vladavine prava u post konfliktnom kontekstu.
49. Štaviše, Komisija konstatuje da je umešanost Misije izgleda ohrabрила podnosioca žalbe da pristane da ide u Srbiju kako bi dala izjavu svedoka. Misija je takođe pratila žalioca tokom njenog boravka u Srbiji. Komisija napominje da je u jedno prethodnom slučaju zaključila da saradnja podnosioca žalbe sa srpskim vlastima kao svedoka nije oslobodila Misiju njenih obaveza prema podnosiocu žalbe (*W protiv EULEX-a*, 2011-07, 10. april 2013. god., par. 50 i 53). Prema tome, Komisija nije ubeđena izjavom Misije da ona nema nadležnost u pogledu događaja u Srbiji ili događaja na Kosovu koji su imali posledice od događaja u Srbiji.

Događaji na Kosovu

50. Što se tiče izjave Misije da tvrdnja podnosioca žalbe o pretnjama i anonimnim telefonskim pozivima nije obrazložena, Komisija konstatuje da su navodi stranaka, kontradiktorni u vezi sa određenim činjeničnim pitanjima, ne omogućavaju Komisiji da odbaci taj deo žalbe kao očigledno neosnovan. Komisija takođe primećuje da postupak pred njom nije krivično suđenje sa obavezanim dostavljanjem dokaznih materijala. Stoga je praksa Komisije da se oslanja na izjave podnosilaca žalbe, osim ako druga strana ne ospori istinu ili tačnost tih podataka, u kom slučaju se Komisija onda bavi procenom pouzdanosti i verodostojnosti istih na osnovu svih relevantnim informacijama.
51. Komisija se takođe poziva i na gore spomenute dokaze o poremećaju post traumatskog stresa, što je podnosilac žalbe dostavila, za koje se čini da potkrepljuju njenu tvrdnju.
52. U smislu podnesaka od strane stranaka, Komisija smatra da žalba ističe pitanje činjenice i zakona prema članu 3 i 8 Konvencije, čije utvrđivanje zahteva ispitivanje osnovanosti.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM, bez prejudiciranja osnovanosti, žalbu u pogledu navodnih kršenja članova 3 i 8 Evropske Konvencije o ljudskim pravima;

POZIVA MISIJU da dâ odgovor na sledeća pitanja u svojim podnescima o osnovanosti ovog slučaja:

1. Ponavljajući ranije pitanje Komisije, molimo vas da navedete detalje uloge i odgovornosti Misije u polju zaštite svedoka, mimo pozivanja na Program zaštite svedoka u Zajedničkoj akciji Saveta 2008/124/CFSP od 4. februara 2008. god. prema poslednjim izmenama Odlukom Saveta (CFSP) 2018/856 od 8. juna 2018. god.;
2. Ponavljajući ranije pitanje Komisije, molimo vas objasnite kakva je uloga Misije u zaštiti svedoka i od koga ili od kojih organa se može sprovesti u delo;
3. Ponavljajući ranije pitanje Komisije, molimo vas da objasnite pravnu osnovu pomoću koje Misija sprovodi aktivnosti zaštite svedoka na teritoriji Srbije izvan granica Kosova i/ili u ime sudova koji rade pod nadležnošću Srbije; molimo vas takođe da date opširno

objašnjenje pravne osnove konkretno u ovom slučaju da Misija prati podnosioca žalbe u Srbiju kako bi dala izjavu svedoka;

4. Molimo vas da pojasnite koji organi Misije su bili zaduženi za bezbednost podnosioca žalbe na Kosovu, i iz kog dela Misije su bili službenici koji su bili u pratnji žalioocu, kao i ko je njima bio nadređeni. Molimo vas da takođe pojasnite šta, kada i kako je Misija komunicirala sa žaliocem u to pogledu. Ukoliko je još neki entitet pored Misije bio zadužen, molimo vas da dostavite dokaze sporazuma između Misije i tog entiteta povodom dogovora i određenih odgovornosti;
5. Molimo pojasnite da li je Misija sprovedla procenu rizika, uključujući i potrebu zaštitnih mera, u pogledu bezbednosti podnosioca žalbe, i ako jeste, navedite detalje o proceni, kada je izvršena, i navedite da li je Misija podelila svoju procenu sa podnosiocem žalbe;
6. Navedite vrstu zaštitnih mera za koje Misija smatra da bi bile dostupne u odnosu na svedoka koji je zastrašen zbog svog svedočenja na suđenju za ratne zločine; molimo vas da takođe navedete detalje o ulozi Misije u proceni neophodnosti takvih mera i za njihovu primenu;
7. Molimo vas da Komisiji omogućite pristup komunikacijama između Misije i srpskih vlasti o koordinaciji, podeli odgovornosti i praktičnim dogovorima, posebno bezbednosnim, u vezi putovanja podnosioca žalbe i svedočenja na sudu u Srbiji, uključujući zahtev vlasti Srbije na koji se Misija poziva;
8. Molimo vas da navedete osnovu po kojoj su Srpske vlasti Misiji podnele zahtev za asistenciju, naime da li je okvir politike EU o podršci tranzicijskoj pravdi (2015) bio ta osnova i da li je Misija srpske vlasti i podnosioca žalbe upoznala sa tim da je ona po tom osnovu samo asistirala kada se složila da pruži asistenciju;
9. Molimo objasnite postupak uzajamne pravne pomoći koji se navodi u podnescima Misije o prihvatljivosti, i pojasnite uloge (a) Misije; (b) kancelarije specijalnog predstavnika EU na Kosovu; (c) kosovske vlasti; i (d) srpske vlasti, posebno u pogledu pomoći i bezbednosti svedoka pozvanih da svedoče preko granice;
10. Molimo objasnite pravne i praktične razlike što se tiče bezbednosti i pomoći svedocima u aktivnostima Misije kada su oni obuhvaćeni (a) Okvirom politike EU o podršci tranzicijskoj pravdi (2015); i (b) programom zaštite svedoka;
11. Molimo pojasnite da li su službenici Misije ohrabрили ili tražili od podnosioca žalbe da svedoči na krivičnom suđenju; molimo vas da takođe dostavite i kopiju bilo kakve pismene komunikacije između Misije i podnosioca žalbe;
12. Molimo navedite da li su službenici Misije prisutni na sudu u Srbiji sa podnosiocem žalbe razgovarali o događajima na sudu, posebno o navodnom zastrašivanju;
13. Molimo da razjasnite da li je Misija kada se raspitivala kod kosovske policije proverila telefonske zapise podnosioca žalbe kako bi utvrdila da li je podnosilac žalbe primila anonimne pozive ili je zamolila treću stranu da uradi tu proveru; i
14. Molimo da razjasnite da li je, tokom svog boravka u Srbiji, osoblje Misije koja je bilo u pratnji podnosioca žalbe podleglo ovlašćenjima i uputstvima srpskih vlasti.

POZIVA PODNOSIOCA ŽALBE da odgovori na sledeće:

1. Molimo vas da navedete da li ste nastavili da dobijate pretnje i anonimne telefonske pozive od događaja koje ste opisali u svojoj originalnoj žalbi; ukoliko jeste, molimo navedite detalje;
2. Molimo navedite da li ste ove pretnje prijavili Misiji i, ukoliko jeste, kada i kome;
3. Ukoliko ste prijavili Misiji ove pretnje, molimo navedite šta su vam iz Misije rekli;
4. Molimo vas da opišete kada i kako ste prijavili te pretnje i anonimne telefonske pozive kosovskoj policiji. Molimo vas da dostavite dokaz, ukoliko je dostupan, u vezi poziva, prijava policiji, i bilo koje korake preduzete od strane kosovske policije; i
5. Molimo opišite posledice koje su nanete vama i vašoj porodici zbog zastrašivanja i poremećaja usled post traumatskog stresa.

U ime Komisije,

Guénaël METTRAUX

Predsedavajući član

Anna BEDNAREK

Član

Anna AUTIO

Član